

Komisja zauważa, że aktywne działania gospodarki leśnej na siedliskach 91D0 bory i lasy bagienne i 91E0 łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe oraz w drzewostanach ponad stuletnich na siedlisku grądu subkontynentalnego 9170 i na siedliskach dzięcioła biało-grzbiatego, dzięcioła trójpalczastego, sóweczki, włośchatki, trzmielojada, muchołówki małej, muchołówki białoszywej i gołębia siniaka oraz na siedliskach chrząszczy saproksylicznych: zgmiotka cynobrowego, ponurka Sneidera, konarka tajgowego, rozmiarza kolweńskiego, zagłębka bruzdkowanego oraz bogatka wspaniałego, jak również usuwanie ponad stuletnich, martwych świerków oraz wycinki drzew w ramach zwiększonego etatu pozyskiwania drewna na obszarze PLC200004 Puszcza Białowieska w związku z wdrażaniem decyzji Ministra Środowiska RP z 25 marca 2016 r. i decyzji nr 51 Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych z 17 lutego 2017 r. stanowią potencjalne zagrożenia dla siedlisk przyrodniczych i siedlisk zwierząt i ptaków zidentyfikowane w Planie Zadań Ochronnych dla PLC 2000004 Puszcza Białowieska i uniemożliwiają wdrożenie działań ochronnych w nim określonych w celu zachowania prawidłowego stanu ochrony Puszcza Białowieska PLC200004 co stanowi uchybienie art. 6 ust.1 dyrektywy siedliskowej.

Ponadto Komisja podnosi, że wyżej opisane działania aktywnej gospodarki leśnej wdrażane na podstawie aneksu i niszczące siedliska chrząszczy saproksylicznych objętych ścisłą ochroną uniemożliwiają podjęcie konkretnych i szczególnych działań mających na celu zapewnienie odpowiedniego stanu ochrony 4 gatunków chrząszczy saproksylicznych (zgmiotek cynobrowy (*Cucujus cinnaberinus*), bogatek wspaniały (*Buprestis splendens*), konarek tajgowy (*Phryganophilus ruficollis*) rozmiarz kolweński (*Pytho kolwensis*)) ujętych w zał. IVa dyrektywy siedliskowej.

Na koniec Komisja wskazuje, że wyżej opisane działania aktywnej gospodarki leśnej wdrażane na podstawie aneksu poprzez niszczenie siedlisk dzięcioła biało-grzbiatego (*Dendrocopos leucotos*), dzięcioła trójpalczastego (*Picoides tridactylus*), sóweczki (*Glaucidium passerinum*) i włośchatki (*Aegolius funereus*) uchybiają obowiązkowi zapewnienia skutecznej ochrony tych gatunków ptaków, gdyż nie zapobiegają niszczeniu gniazd tych ptaków, ani umyślnego ich płoszenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 206, s. 7

⁽²⁾ Dz.U. L 20, s.7

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlandia),
w dniu 28 lipca 2017 r. – Brian Holohan, Richard Guilfoyle, Noric Guilfoyle, Liam Donegan/An Bord
Pleanála**

(Sprawa C-461/17)

(2017/C 338/11)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court (Irlande)

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Brian Holohan, Richard Guilfoyle, Noric Guilfoyle i Liam Donegan

Strona pozwana: An Bord Pleanála

Pytania prejudycjalne

- a) Czy dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, ze zmianami (dyrektywa siedliskowa) ma taki skutek prawny, że ocena oddziaływania na obszary Natura 2000 musi wskazywać pełny zasięg siedlisk i zakres występowania gatunków, dla ochrony których został ustanowiony tenże obszar?
- b) Czy dyrektywa siedliskowa ma taki skutek prawny, że potencjalne oddziaływanie na wszystkie gatunki (w przeciwieństwie do oddziaływanie jedynie na gatunki chronione), które przyczyniają się do istnienia chronionego siedliska i stanowią jego część, musi być wskazane i omówione w ocenie oddziaływania na obszary Natura 2000?

- c) Czy dyrektywa siedliskowa ma taki skutek prawny, że ocena oddziaływania na obszary Natura 2000 musi w sposób wyraźny odnieść się do oddziaływania planowanej inwestycji na chronione gatunki i siedliska, zarówno znajdujące się na terenie specjalnego obszaru ochrony, jak i na gatunki i siedliska znajdujące się poza jego granicami?
- d) Czy dyrektywa 2011/92/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko, ze zmianami, ma taki skutek prawny, że ocena oddziaływania na środowisko musi w sposób wyraźny odnieść się do tego, czy planowana inwestycja będzie istotnie oddziaływała na gatunki wskazane w ocenie?
- e) Czy opcja, którą wykonawca rozważał i omówił w ocenie oddziaływania na środowisko czy też opcja, za którą opowiedziały się niektóre zainteresowane podmioty czy opcja, która była rozpatrywana przez właściwy organ – stanowi „zasadnicze rozwiązanie alternatywne” w rozumieniu art. 5 ust. 3 lit. d) dyrektywy 2011/92/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko, ze zmianami, nawet jeśli została ona odrzucona przez wykonawcę na wczesnym etapie?
- f) Czy dyrektywa 2011/92/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko, ze zmianami, ma taki skutek prawny, że ocena oddziaływania na środowisko powinna zawierać wystarczające informacje dotyczące oddziaływania na środowisko każdego rozwiązania alternatywnego, co umożliwiłoby dokonanie porównania celowości poszczególnych rozwiązań alternatywnych z punktu widzenia ochrony środowiska; bądź że ocena oddziaływania na środowisko musi wyraźnie wskazywać, w jaki sposób zostały uwzględnione skutki środowiskowe poszczególnych rozwiązań alternatywnych?
- g) Czy – określony w art. 5 ust. 3 lit. d) dyrektywy 2011/92/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko, ze zmianami – wymóg by wybór dokonany przez wykonawcę, „uwzględnił skutki środowiskowe” dotyczy tylko wybranej opcji, czy też rozważanych zasadniczych rozwiązań alternatywnych, co wymaga ich analizy pod kątem ich skutków środowiskowych?
- h) Czy okoliczność, że szczegółowe zagadnienia dotyczące etapu budowy (takie jak lokalizacja zaplecza budowy i tras transportowych) zostaną ustalone w drodze decyzji wydanej po uzyskaniu zezwolenia, jest zgodna z celami realizowanymi przez [dyrektywę siedliskową], a jeśli tak to czy właściwy organ może zezwolić, aby wspomniane zagadnienia w kontekście każdego wydanego zezwolenia na inwestycję, były rozstrzygane w drodze jednostronnej decyzji wykonawcy, przekazywanej do wiadomości właściwego organu, a nie przez niego zatwierdzonej?
- i) Czy dyrektywa siedliskowa ma taki skutek prawny, że właściwy organ ma obowiązek udokumentować – w sposób wystarczająco szczegółowy i jasny, tak aby rozwiać wszelkie wątpliwości odnośnie znaczenia i skutków takiej opinii – zakres, w jakim przedstawiona mu opinia naukowa opowiada się za uzyskaniem dodatkowych informacji przed wydaniem zezwolenia na inwestycję?
- j) Czy dyrektywa siedliskowa ma taki skutek prawny, że właściwy organ ma obowiązek przedstawić powody lub szczegółowe powody odrzucenia wniosku swojego inspektora, zgodnie z którym przed wydaniem zezwolenia na inwestycję niezbędne jest uzyskanie dodatkowych informacji bądź przeprowadzenie badań naukowych?
- k) Czy dyrektywa siedliskowa ma taki skutek prawny, że właściwy organ, przeprowadzając odpowiednią ocenę ma obowiązek przedstawić szczegółowe i wyraźne uzasadnienie każdego elementu swojej decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 17 sierpnia 2017 r. – Komisja Europejska/Republika Włoska

(Sprawa C-498/17)

(2017/C 338/12)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Gattinara i E. Sanfrutos Cano, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska